

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě - pobočka v Olomouci rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu Mgr. Barbory Berkové a soudců Mgr. Jiřího Gottwalda a JUDr. Michala Jantoše ve věci

žalobců: a) M. R.
b) D. R.
oba bytem X

proti
žalovanému: **Krajský úřad Olomouckého kraje**
sídlem Jeremenkova 1191/40a, 779 00 Olomouc

za účasti: I. m. H., IČO X
sídlem P. n. 1, X H.
II. Mgr. K. Š.
bytem X
III. Ing. M. Š.
bytem X

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 10. 2021, č. j. KUOK 103240/2021,
ve věci umístění a povolení stavby,

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 10. 2021, č. j. KUOK 103240/2021, **se zrušuje** a věc **se vrací** žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobci a) na náhradě nákladů řízení 3 000 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Shodu s prvopisem potvrzuje M. N.

III. Žalovaný je **povinen** zaplatit žalobkyni b) na náhradě nákladů řízení 3 000 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku

IV. Osoby zúčastněné na řízení **nemají** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobci jsou vlastníky pozemků parc. č. XA, XB, XC a st. XD (všechny pozemky v tomto rozsudku uvedené se nacházejí v k. ú. D.), které sousedí přes pozemní komunikaci s plochou přestavby č. X s funkčním využitím označeným jako BI – bydlení v rodinných domech městské a příměstské (dále jen „plocha X“). Žalobci byli účastníky společného územního a stavebního řízení, v rámci kterého Městský úřad Hranice vydal na základě žádosti K. Š. společné povolení č. j. OSUZPD/826/20-15, kterým byla umístěna a povolena stavba s názvem *„Novostavba rodinného domu, vnitřní rozvody, dešťová kanalizační přípojka do akumulární nádrže s přepadem do vsaku, splašková kanalizační přípojka do nepropustné jámky na vyvážení, domovní rozvod ze studny, oplocení a zpevněné plochy“* na pozemcích parc. č. XE a XF, jež se nacházejí na ploše X. Proti uvedenému rozhodnutí brojili navrhovatelé odvoláním, které žalovaný napadeným rozhodnutím částečně změnil a ve zbylém rozsahu potvrdil. Proti posledně uvedenému rozhodnutí brojili navrhovatelé žalobou, kterou spojili s návrhem na přezkum části Územního plánu města Hranice v rozsahu plochy X podle § 101a odst. 1 věta druhá zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“). Zdejší soud návrh na přezkum územního plánu vyloučil do samostatného řízení a rozsudkem ze dne 31. 5. 2022, č. j. 63 A 1/2022-98, který nabyl právní moci dne 20. 6. 2022, zrušil ke dni 11. 10. 2021 část Územního plánu města Hranice v rozsahu vymezujícím plochu X na pozemku parc. č. XE. Ve vztahu k pozemku parc. č. XF návrh zamítl a ve zbylé části plochy X odmítl.
2. Žalobci v žalobě předně namítali, že napadené rozhodnutí bylo vydáno na základě nezákonných podkladů, zejména pokud jde o část územního plánu v rozsahu plochy X. Dále žalobci namítali, že jediná přístupová cesta skrze ulici S. š. nesplňuje požadavky technických norem stanovujících minimální šířku komunikace, nemá na svém konci obratiště, její technický stav je nevyhovující pro bezpečnost provozu a veřejné prostranství na ulici S. š. není dostatečně široké. Žalobci rovněž poukázali na vady projektové dokumentace, nedostatečně zjištěný skutkový stav a procesní vady v postupu správních orgánů. Žalobci soudu navrhli, aby napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.
3. Žalovaný ve svém vyjádření navrhl žalobu zamítnout a odkázal na napadené rozhodnutí. Osoby zúčastněné na řízení se k věci nevyjádřily.
4. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů dle § 75 odst. 2 s. ř. s., přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná. Soud ve věci rozhodl bez nařízení jednání podle § 51 s. ř. s.
5. Podle § 90 odst. 1 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, ve znění pozdějších předpisů (stavební zákon) platí, že *„v územním řízení stavební úřad posuzuje, zda je záměr žadatele v souladu s požadavky a) tohoto zákona a jeho prováděcích právních předpisů, zejména s obecnými požadavky na využívání území, b) na veřejnou dopravní nebo technickou infrastrukturu k možnosti a způsobu napojení nebo k podmínkám*

Shodu s prvopisem potvrzuje M. N.

dotčených ochranných a bezpečnostních pásem, c) zvláštních právních předpisů a se závaznými stanovisky, popřípadě s rozhodnutími dotčených orgánů podle zvláštních právních předpisů nebo tohoto zákona, popřípadě s výsledkem řešení rozporů“.

6. Podle § 96b odst. 1 věta první stavebního zákona platí, že „jestliže vydání rozhodnutí nebo jiného úkonu podle části třetí hlavy III dílů 4 a 5, § 126, 127, 129 odst. 2 a 3 nebo podle zvláštního zákona závisí na posouzení jím vyvolané změny v území, je podkladem tohoto rozhodnutí nebo jiného úkonu závazné stanovisko orgánu územního plánování“. Odst. 3 téhož ustanovení stanoví, že „v závazném stanovisku orgán územního plánování určí, zda je záměr přípustný z hlediska souladu s politikou územního rozvoje a územně plánovací dokumentací a z hlediska uplatňování cílů a úkolů územního plánování, či nikoliv. Jestliže shledá záměr přípustným, může stanovit podmínky pro jeho uskutečnění“.
7. V nyní řešené věci je stěžejní, že celá stavba rodinného domu se nachází pozemku na parc. č. XE s výjimkou zpevněné plochy v místě sjezdu, která se nachází na pozemku parc. č. XF. Tato skutečnost vyplývá jednak ze str. 24 napadeného rozhodnutí, tak i z koordinačních situačních výkresů (zejména výkresu C-3) a jejich porovnáním s katastrální mapou veřejně dostupnou na webu. Koneckonců tato skutečnost není ani mezi účastníky sporná. Dále je podstatné, že Městský úřad Hranice v rámci koordinovaného závazného stanoviska ze dne 4. 11. 2019, č. j. OSUZPD/49507/19-2 mj. podle § 96b odst. 3 stavebního zákona shledal předmětnou stavbu rodinného domu souladnou s Územním plánem Hranice, konkrétně s ohledem na stanovené funkční využití plochy X. Vydané stanovisko potvrdil svým závazným stanoviskem ze dne 28. 7. 2021, č. j. KUOK 81480/2021 Krajský úřad Olomouckého kraje, odbor strategického rozvoje. Jak již bylo řečeno v úvodu rozsudku, krajský soud rozsudkem ze dne 31. 5. 2022, č. j. 63 A 1/2022-98, který nabyt právní moci dne 20. 6. 2022, zrušil ke dni 11. 10. 2021 část Územního plánu města Hranice v rozsahu vymezujícím plochu X na pozemku parc. č. XE. Napadené rozhodnutí bylo vydáno dne 13. 10. 2021.
8. Podle ustálené judikatury správních soudů je pro účely vydání rozhodnutí ve stavebním řízení rozhodující skutkový a právní stav (tedy i stav územně plánovací dokumentace) nikoliv ke dni podání žádosti, ale ke dni vydání rozhodnutí (např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 10. 2019, č. j. 7 As 295/2018-37, ze dne 25. 9. 2008, č. j. 6 As 23/2006-98, a ze dne 26. 2. 2015, č. j. 7 As 261/2014-42, nebo rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 24. 2. 2006, č. j. 30 Ca 24/2005-36, č. 904/2006 Sb. NSS). Žalovaný ani dotčené orgány, které ve věci vydaly závazné stanovisko, sice nemohly předpokládat, že soud zpětně zruší část plochy X v rozsahu pozemku parc. č. XE, to však nic nemění na tom, že soud musí k této skutečnosti v nynějším řízení přihlédnout. Jedná o přirozený důsledek zrušení opatření obecné povahy v rámci tzv. incidenčního přezkumu. Pokud by totiž nebylo možné zrušit zpětně opatření obecné povahy a tuto skutečnost promítnout do řízení, které onen incidenční přezkum vyvolalo, postrádal by samotný incidenční přezkum opatření obecné povahy jakýkoliv smysl (shodně též rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 6. 2017, č. j. 3 As 157/2016-63).
9. Soud proto musel přihlédnout k tomu, že Územní plán města Hranice v rozsahu vymezujícím plochu X na pozemku parc. č. XE byl ke dni 11. 10. 2021 zrušen a ke dni vydání napadeného rozhodnutí nebyl pozemek parc. č. XE vůbec regulován Územním plánem Hranice ani předchozím Územním plánem sídelního útvaru Hranice. Jednalo se tak o zcela neregulované území (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 1. 2015, č. j. 6 As 155/2014-73, bod 37 nebo též KÜHN, Z., KOCOUREK, T., a kol.

Shodu s prvopisem potvrzuje M. N.

Soudní řád správní. Komentář. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2019, komentář k § 101d s. ř. s.). Tak tomu bude až do doby, než bude popsán nežádoucí stav napraven postupem podle § 55 odst. 3 stavebního zákona. S ohledem na uvedené je zřejmé, že výše uvedená závazná stanoviska dotčených orgánů a také napadené rozhodnutí jsou nezákonné, neboť byly vydány na základě zrušené části územního plánu. S ohledem na tento závěr je nadbytečné, aby se krajský soud zabýval dalšími žalobními námitkami.

10. Vzhledem k výše uvedenému krajský soud podle § 78 odst. 1 a odst. 4 s. ř. s. zrušil rozhodnutí žalovaného a vrátil mu věc k dalšímu řízení. Žalovaný je v dalším řízení vázán právním názorem krajského soudu (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).
11. O náhradě nákladů řízení mezi účastníky rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. tak, že žalovaný byl s ohledem na úspěch žalobců ve věci zavázán k náhradě jimi účelně vynaložených nákladů. Náklady každého z žalobců tvoří zaplacený soudní poplatek ve výši 3 000 Kč.
12. O náhradě nákladů řízení osob zúčastněných na řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 5 s. ř. s.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné soudní rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

Olomouc 29. června 2022

Mgr. Barbora Berková v. r.
předsedkyně senátu